

Παγιδευμένος

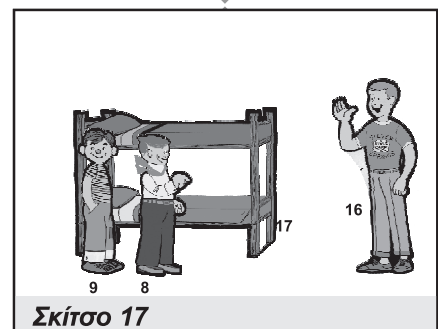
(Τα εποπτικά του μαθήματος θα πρέπει να τοποθετηθούν στον φανελοπίνακα με τη σειρά που αναφέρονται στο μάθημα.)

- 16   θείος Τζεφ
- 17   διώροφα κρεβάτια
- 8   Τσάρλυ που στέκεται
- 9   Κοκκινομάλλης όρθιος
- 22   Τσάρλυ που κάθεται
- 23   Κοκκινομάλλης που κάθεται
- 24   παγκάκι
- 34   τραπέζι κατασκευών
- 25   κ. Χαντ
- 14   Μάικ
- 35   ΛΟΓΙΑ
- 36   ΕΡΓΑ
- 37   ΛΑΤΡΕΙΑ
- 38   Τσάρλυ που κάθεται
- 39   Κοκκινομάλλη που κάθεται
- 20   Τσάρλυ ξαπλωμένος
- 21   Κοκκινομάλλης ξαπλωμένος
- 40   Τσάρλυ και Κοκκινομάλλη που μπουσουλούν
- 43   σκιά

(Τοποθέτησε θείο Τζεφ 16, διώροφα κρεβάτια 17, Τσάρλυ 8, Κοκκινομάλλη 9)

Έφτασε Τρίτη απόγευμα, και το κλειδί για το χρηματοκιβώτιο ήταν ακόμα άφαντο. «Αν δεν το βρούμε μέχρι και αύριο το πρωί», είπε ο θείος Τζεφ στα αγόρια του σπιτιού του, «θα σταματήσουμε να το ψάχνουμε. Το χρηματοκιβώτιο θα πρέπει να παραβιαστεί με λοστό, και να αγοράσουμε ένα καινούργιο. Απλά, δεν καταλαβαίνω, πώς κανένας μέχρι σήμερα δεν έχει βρει το κλειδί.»

Ο Τσάρλυ έκανε νόημα στον Κοκκινομάλλη. Ο θείος Τζεφ το πρόσεξε. «Τσάρλυ,» είπε, «μήπως γνωρίζεις κάτι για το κλειδί που θα πρέπει να μας πεις;»

Ο Τσάρλυ ένωσε το πρόσωπό του να κοκκινίζει σαν παντζάρι. «Όοοχι, κύριε. Τίποτα.»

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες. Τοποθέτησε Τσάρλυ που κάθεται 22, Κοκκινομάλλη που κάθεται 23, παγκάκι 24, τραπέζι κατασκευών 34)

Εκείνο ακριβώς το απόγευμα καθώς οι κατασκηνωτές ασχολιούνταν με τις κατασκευές τους και ο Τσάρλυ προσπαθούσε με δυσκολία να περάσει το πλαστικό κορδόνι που πήγαινε ολόγυρα από το πορτοφόλι που έφτιαχνε, ο Κοκκινομάλλης του ψιθύρισε, «Πιστεύεις ότι χθες το απόγευμα ο Μάικ βρήκε το κλειδί;»

Ο Τσάρλυ κούνησε το κεφάλι του. «Είμαι απόλυτα σίγουρος,» απάντησε. «Γιατί όμως δεν το παρέδωσε;»

Ο Κοκκινομάλλης κούνησε το κεφάλι του. «Αυτό λέω κι εγώ. Ίσως το κάνει από πείσμα. Νομίζω πως ζηλεύει εσένα και τα κλειδιά που έχεις. Έτσι αισθάνεται ότι έχει κάτι καλύτερο από τα δικά σου. Κι αυτό είναι περισσότερο σημαντικό γι' αυτόν απ' ό τι η αμοιβή.»

«Μα δεν είναι σωστό να κρατήσει το κλειδί που βρήκε,» είπε ο Τσάρλυ. «Δεν είναι δικό του.»

«Το ξέρω,» συμφώνησε ο Κοκκινομάλλης. «Και αν δεν το παραδώσει, οι υπεύθυνοι της κατασκήνωσης θα χρειαστεί να καταστρέψουν το χρηματοκιβώτιο και να αγοράσουν ένα καινούργιο.»

«Μήπως θα πρέπει να μιλήσουμε γι' αυτό στο θείο Τζεφ;» ρώτησε ο Τσάρλυ. «Όχι. Δεν είμαστε σίγουροι πως ο Μάικ έχει το κλειδί. Μπορεί να βρήκε χρήματα, ή κάτι άλλο. Αν υπήρχε κάποιος τρόπος να το μάθουμε...» ο Κοκκινομάλλης σκέφτηκε για μια στιγμή. Ξαφνικά άστραψαν τα μάτια του. «Έχω μια ιδέα,» είπε με ενθουσιασμό.

«Τι είπες;»

Ο Κοκκινομάλλης πλησίασε τον Τσάρλυ και του ψιθύρισε στο αυτί. «Γιατί δεν ψάχνουμε τις τσέπες του Μάικ;»

Ο Τσάρλυ ξεροκατάπιε. «Όοοοοοοχι! Όχι εγώ! Θα μας σπάσει στο ξύλο!»

Ο Κοκκινομάλλης χαμογέλασε. «Τσάρλυ, δεν εννοώ να το κάνουμε όταν είναι ξύπνιος, αλλά όταν κοιμάται.»

Ο Τσάρλυ κοίταξε τον Κοκκινομάλλη με δυσπιστία. «Δεν θα το κάνεις!»

«Και βέβαια θα το κάνω, απόψε, όταν στην κατασκήνωση όλοι θα κοιμούνται! Μπορούμε να μπούμε κρυφά στο σπιτάκι Livingstone Lodge και να ψάξουμε τα πράγματα του Μάικ. Έτσι θα σιγουρευτούμε αν αυτό που βρήκε είναι το κλειδί.»

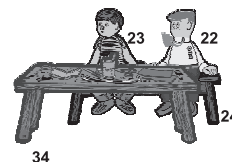
«Τι θα γίνει όμως αν μας πιάσουν;»

«Δεν θα μας πιάσουν,» είπε ο Κοκκινομάλλης. «Θα περιμένουμε περίπου μέχρι τις έντεκα και θα είμαστε πολύ προσεκτικοί.»

Ο Τσάρλυ κούνησε το κεφάλι του. «Δεν ξέρω, Κοκκινομάλλη. Μου φαίνεται πολύ τρομακτικό.»

«Έλα, Τσάρλυ, ηρέμησε! Σκέψου πόσο σπουδαίος θα νιώθεις αν ανακαλύψουμε πως πράγματι το κλειδί το έχει ο Μάικ! Ίσως μπορέσουμε να το πάρουμε και να το παραδώσουμε.»

Ο Τσάρλυ ξεροκατάπιε. «Αυτό όμως είναι κλεψιά.»

Σκίτσο18

«Όχι, δεν είναι,» είπε ο Κοκκινομάλλης. «Απλά θα του πάρουμε κάτι που στην πραγματικότητα δεν του ανήκει και θα το δώσουμε σ' εκείνους που τους ανήκει. Θα είμαστε κάτι σαν ντεντέκτιβ.»

«Μμμ...μπορεί,» ψέλλισε ο Τσάρλυ. «Θθ...θα το σκεφτώ.»

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες. Τοποθέτησε διώροφα κρεβάτια 17, Τσάρλυ που κάθεται 22)

Εκείνο το απόγευμα ο Τσάρλυ δεν πήγε για κολύμπι. Γύρισε στο σπιτάκι Carey και κάθισε σκυθρωπός στην άκρη του κρεβατιού του. *Τι θα γίνει αν μας πιάσουν; σκέφτηκε. Τι θα γίνει αν ο Μάικ μας ακούσει να ψάχνουμε τα πράγματά του; Τι θα γίνει αν δεν έχει το κλειδί;*

Η πόρτα άνοιξε και μπήκε ο θεός Τζεφ.

(Τοποθέτησε θείο Τζεφ 16.) «Τσάρλυ,» του είπε, «σε ψάχναμε. Ο Κοκκινομάλλης μας είπε πως ήσουν στο σπιτάκι. Γιατί δεν ήρθες για κολύμπι; Νόμιζα πως αυτό ήταν το αγαπημένο σου άθλημα.»

«Είναι,» απάντησε ο Τσάρλυ, «όμως θείο Τζεφ, σήμερα δεν έχω διάθεση» είπε, και κοίταξε σοβαρός το πάτωμα.

«Τσάρλυ, υπάρχει κάποιο πρόβλημα; Μήπως δεν αισθάνεσαι καλά;»

«Είμαι εντάξει,» απάντησε ο Τσάρλυ. Για μια στιγμή αισθάνθηκε πως θα έπρεπε να πει όλα όσα συνέβησαν στο θείο Τζεφ.

Ο θεός Τζεφ τον χτύπησε ελαφρά στον ώμο. «Τσάρλυ, αν υπάρχει κάτι που μπορώ να κάνω για να σε βοηθήσω, να μη διστάσεις να μου το ζητήσεις. Να θυμάσαι πως είμαι εδώ για να σε βοηθήσω. Και τώρα, τι θα έλεγες αν ερχόσουν για κολύμπι;»

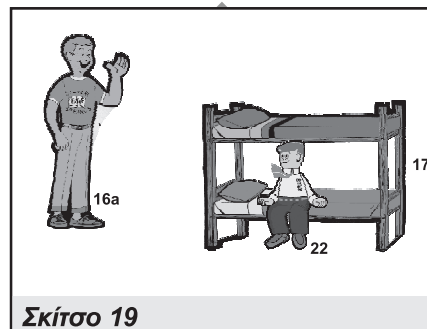
Ο Τσάρλυ κούνησε καταφατικά το κεφάλι του. «Θα ετοιμαστώ αμέσως,» απάντησε καθώς ο θεός Τζεφ έφευγε από το σπιτάκι.

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες)

Το απόγευμα πέρασε γρήγορα – πολύ γρήγορα για τον Τσάρλυ. Την ώρα του βραδινού φαγητού ο Τσάρλυ ένιωθε κάθε φορά που κατάπινε το φαγητό να του στέκεται στο λαιμό. Δεν μπορούσε ούτε στιγμή να βγάλει από το μυαλό του τα βραδινά σχέδια. *(Τοποθέτησε παγκάκι 24, Τσάρλυ που κάθεται 22, Κοκκινομάλλη που κάθεται 23.)*

Την ώρα της βραδινής λατρείας δεν είχε διάθεση να ψάλλει. Κοπούσε συνέχεια έξω από το παράθυρο και παρακολουθούσε τις σκιές της νύχτας καθώς απλωνόντουσαν στο χώρο της κατασκήνωσης. Σύντομα όλοι θα βρισκόταν στα κρεβάτια τους, και το σχέδιο του Κοκκινομάλλη θα έμπαινε σε εφαρμογή. Ο Τσάρλυ αισθάνθηκε ρίγος. Ανατριχίλα, σαν ηλεκτρικό ρεύμα, απλώθηκε σε όλο του το σώμα.

(Τοποθέτησε κ. Χαντ 25.) Εκείνο το βράδι ο κ. Χαντ μίλησε για το πως πρέπει να δοξάζουμε τον Θεό με τα σώματά μας. Διάβασε το εδάφιο από τους Ρωμαίους 12:1: «Ο Θεός, αδελφοί, μάς έδειξε το έλεός του. Σας παρακαλώ, λοιπόν, να του προσφέρετε όλον τον εαυτό σας θυσία ζωντανή, άγια, ευπρόσδεκτη στο Θεό. Αυτή είναι η πραγματική σας λατρεία.» Έπειτα διάβασε το Α' Κορινθίους 6:20: «Σας αγόρασε ο Θεός πληρώνοντας το τίμημα. Το Θεό λοιπόν να δοξάζετε με το σώμα σας, και με το πνεύμα

Σκίτσο 19

Σκίτσο 20

σας, που ανήκουν σ' εκείνον.»

Ο Τσάρλυ σκέφτηκε για τα σχέδια που αυτός και ο Κοκκινομάλλης είχαν κάνει για το βράδι. Θα δοξάζοταν ο Χριστός μέσα από τα σχέδιά τους; Δεν ήταν σίγουρος. Από τη μια μεριά θα μπορούσαν, σκέφτηκε, από την άλλη όμως δε θα μπορούσαν.

«Πως μπορούμε να δοξάσουμε τον Χριστό;» ρώτησε ο κ. Χαντ. «Υπάρχουν τρεις σημαντικοί τρόποι με τους οποίους ένας χριστιανός μπορεί να δοξάζει τον Χριστό με το σώμα του.

«Πρώτον, μπορεί να δοξάσει τον Χριστό με τα ΛΟΓΙΑ (πρόσθεσε 35) του. Ο χριστιανός πρέπει να προσέχει πολύ καλά τα λόγια του. Δεν πρέπει ποτέ να λέει πράγματα τα οποία δεν τιμούν τον Κύριο Ιησού. Δεν πρέπει να λέει ψέματα, ή να κουτσομπολεύει, ή να χρησιμοποιεί βρώμικες λέξεις. Θα πρέπει να θυμάται πάντοτε πως ο Θεός ακούει όλα όσα λέει και μια μέρα θα του ζητήσει λογαριασμό για κάθε «ανώφελη» λέξη. «Σας βεβαιώνω όμως πως οι άνθρωποι, για κάθε λόγο ανώφελο που θα πουν, θα λογοδοτήσουν γι' αυτόν την ημέρα της κρίσεως» (Ματθαίος 12:36). Ο χριστιανός θα πρέπει να χρησιμοποιεί τα λόγια του για να πει στους γύρω του για τον Ιησού Χριστό και το θαυμαστό σχέδιο της σωτηρίας. Θα πρέπει να καλεί και άλλους στο Κυριακό σχολείο και την εκκλησία.

«Ο χριστιανός ακόμα δοξάζει τον Χριστό με τα ΕΡΓΑ (πρόσθεσε 36) του. Προσφέρει δόξα στον Κύριο μ' αυτά που κάνει: Βοηθά τους άλλους, μοιράζεται τα υπάρχοντά του, ζει μια ευσεβή ζωή, πηγαίνει σε μέρη όπου ο Χριστός τον θέλει να πάει, εργάζεται με ειλικρίνεια και πιστότητα...

«Και ακόμα, ο χριστιανός δοξάζει τον Χριστό με τη ΛΑΤΡΕΙΑ (πρόσθεσε 37) που Του προσφέρει στην εκκλησία. Ο Κύριος δοξάζεται όταν οι άνθρωποι γύρω μάς βλέπουν πως αγαπάμε τον Κύριο και το Λόγο Του, και πως αγαπούμε να πηγαίνουμε στο σπίτι Του. Δοξάζουμε τον Θεό με τη συμπεριφορά μας.»

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες. Τοποθέτησε Τσάρλυ που στέκεται 8.) Όταν τελείωσε η ώρα της λατρείας, ο Κοκκινομάλλης είπε, «Πάμε να πάμε να πάρουμε κάτι από το κυλικείο πριν πάμε στο σπιτάκι μας.»

«Θα πάω κατευθείαν στο σπιτάκι,» είπε ο Τσάρλυ. «Θα σε δω εκεί.»

Η αυλή που οδηγούσε στο σπιτάκι ήταν άδεια, εκτός από κάποιο παιδί που ερχόταν προς το μέρος του Τσάρλυ. Καθώς πλησίαζε ο ένας τον άλλο, ο Τσάρλυ αναγνώρισε τον Μάικ. (Τοποθέτησε Μάικ 14)

«Γεια σου, Μάικ!» είπε ο Τσάρλυ νευρικά, σχεδόν φοβισμένα που τον συναντούσε μόνος του στα σκοτεινά.

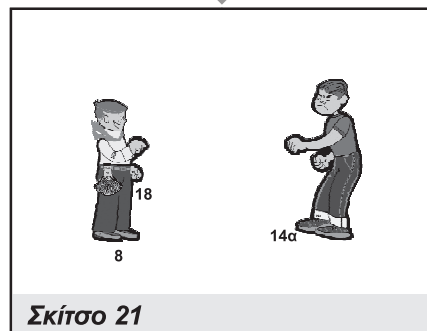
«Πω πω, δες ποιος είναι! Ο νεαρός Τσάρλυ!» είπε πειράζοντας τον ο Μάικ. «Βρήκες τίποτα καινούργια κλειδιά τελευταία;»

«Όχι!» απάντησε κοφτά ο Τσάρλυ. «Αλλά πιστεύω πως βρήκες εσύ.»

«Τι εννοείς;» είπε ο Μάικ.

«Σε είδαμε χτες βράδυ να σκύβεις και να παίρνεις κάτι, θυμάσαι; Νομίζουμε, πως ήταν το χαμένο κλειδί – το χρυσό κλειδί.»

«Περνιέσαι για έξυπνος, έτσι δεν είναι;» είπε ο Μάικ, αγγίζοντας τον Τσάρλυ στον ώμο. Ο Τσάρλυ άρχισε να τρέμει. «Λοιπόν, δεν ξέρεις τίποτα! Κατάλαβες!» Είπε κι έδωσε μια γερή σπρωξιά στον Τσάρλυ που τον έκανε να πέσει κάτω. Καθώς ο Τσάρλυ πάλευε για να σηκωθεί, ο Μάικ έτρεξε στο κυλικείο.

(Αφαίρεσε Μάικ 14 και Τσάρλι 8, τοποθέτησε διώροφα κρεβάτια 17)

Όταν ο Τσάρλυ μπήκε στο ήσυχο σπιτάκι, γονάτισε δίπλα στο κρεβάτι του. «Αγαπημένε μου Κύριε Ιησού,» προσευχήθηκε, «νομίζω πως λίγο ξέρω πώς ένιωθε ο μικρός Ιωσήφ. Βοήθησέ με να μη μισώσω τον Μάικ. Βοήθησε τον Κοκκινομάλλη και μένα να κάνουμε το σωστό. Αν το σχέδιό μας δεν πρόκειται να Σε δοξάσει, σε παρακαλώ, εμποδισέ μας. Σε παρακαλώ, Κύριε! Σε παρακαλώ!»

Δεν είχε προλάβει καλά καλά να σπκωθεί από την προσευχή όταν τα υπόλοιπα αγόρια μπήκαν σαν σίφουνας στο σπιτάκι. (Τοποθέτησε θείο Τζεφ 16 και Τσάρλι 8.) «Πρέπει να βιαστείτε,» τους είπε ο θείος Τζεφ μπαίνοντας στο σπιτάκι. «Έχετε μόλις δεκαπέντε λεπτά για να ετοιμαστείτε για ύπνο.»

Ανάμεσα στο μαζιλαροπόλεμο και τα πειράγματα τα αγόρια κατάφεραν τελικά να βάλουν τις πιτζάμες τους. Όταν ετοιμάστηκαν, μαζεύτηκαν όλα γύρω από τον θείο Τζεφ για την ώρα της μελέτης. (Αντικατέστησε Τσάρλυ όρθιο με Τσάρλυ που κάθεται 38, Κοκκινομάλλη που κάθεται 39, αντικατέστησε θείο Τζεφ 16 με θείο Τζεφ 16a.)

Διάβασαν τον Ψαλμό 91. Όπως έκαναν κάθε βράδυ, έτσι κι απόψε ένα αγόρι τη φορά διάβαζε ένα εδάφιο. Όταν έφτασαν στο εδάφιο πέντε, ήρθε η σειρά του Τσάρλυ. Άρχισε να διαβάζει: «Απ' της νυχτιάς το ρίγος δεν θα φοβηθείς...». Σταμάτησε απότομα κι έμεινε να κοιπάει τις λέξεις: της νυχτιάς το ρίγος. Αυτό είναι ειδικά για μένα, σκέφτηκε. Άρχισε να διαβάζει ξανά το εδάφιο: «Απ' της νυχτιάς το ρίγος δεν θα φοβηθείς...». Σταμάτησε και για δεύτερη φορά. Κάποια από τα αγόρια άρχισαν να κρυφογελούν. Ο Τσάρλυ είδε τον Κοκκινομάλλη να του κλείνει το μάτι με κατανόηση. Ο Τσάρλυ άρχισε να διαβάζει ξανά. Αυτή τη φορά διάβασε όλο το εδάφιο: «Απ' της νυχτιάς το ρίγος δεν θα φοβηθείς ούτε τη μέρα από αιφνίδιο βέλος.»

Όταν διάβασαν όλο τον Ψαλμό, ο θείος Τζεφ ρώτησε, «Μήπως κάποιος από σας έχει ένα ιδιαίτερο αίτημα για προσευχή;»

«Θα ήθελα να προσευχηθείτε για τους γονείς μου, ώστε να μάθουν να αγαπούν τον Ιησού,» πετάχτηκε ένα από τα αγόρια.

«Εγώ θα ήθελα να προσευχηθείτε για την αδελφή μου που θα κάνει αύριο εγχείριση σκληροκοιτίδας,» είπε ένα άλλο από τα αγόρια.

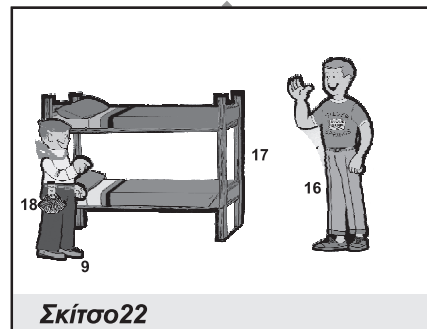
«Εγώ θέλω να προσευχηθείτε να βρει ο μπαμπάς μου δουλειά,» είπε ένα αδύνατο, μισοκοιμισμένο αγόρι.

Ο Τσάρλυ ξερόβηξε. «Σας παρακαλώ να προσευχηθείτε ώστε να μη φοβάμαι απόψε το ρίγος της νυχτιάς,» είπε, έχοντας στο νου του το εδάφιο που μόλις είχε διαβάσει, και τα βραδινά τους σχέδια. Τα υπόλοιπα αγόρια γέλασαν.

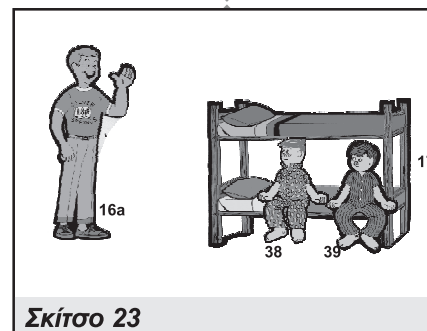
«Ευχαριστώ,» είπε ο θείος Τζεφ χαμογελώντας. «Καθώς θα προσευχηθούμε απόψε, ας ζητήσουμε από το Θεό να μας βοηθήσει να Τον δοξάσουμε με τα λόγια μας, τις πράξεις μας, και τη λατρεία μας, όπως ακούσαμε στο βραδινό μήνυμα.»

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες εκτός από τα διώροφα κρεβάτια 17. Τοποθέτησε Τσάρλυ ξαπλωμένο 20, Κοκκινομάλλη ξαπλωμένο 21.)

Μετά που προσευχήθηκαν όλοι και ξάπλωσαν στα κρεβάτια τους κι έκλεισαν και τα φώτα, ο θείος Τζεφ είπε, «Καληνύχτα, παιδιά!»

Σκίτσο 22

Σκίτσο 23

«Καληνύχτα, θείε Τζεφ,» απάντησαν νυσταγμένα όλα τα αγόρια.

Ο Τσάρλυ πήρε μια βαθιά ανάσα. Η ξαφνική ησυχία που απλώθηκε στο σπιτάκι τον τρόμαξε. Το μόνο που άκουγε ήταν το τραγούδι από τους γρύλους και τα βατράχια και τότε – τότε κάποιο ροχαλητό από τα αγόρια που κοιμόνταν βαθιά. Ο Τσάρλυ γύρισε από την άλλη πλευρά και κοιτούσε επίμονα το σιωπηλό σκοτάδι. Το θαμπό φως του φεγγαριού δημιουργούσε μια ανήσυχη ατμόσφαιρα στο σπιτάκι και γεννούσε παράξενες σκιές στο πάτωμα. Έριξε μια γρήγορα ματιά στο μεγάλο ξυπνητήρι που ήταν ακουμπισμένο στο απέναντι κομοδίνο. Οι δείκτες έλαμπαν στο σκοτάδι, σαν δύο φωτεινά, κοκαλιάρικα δάχτυλα. Ήταν μόλις 10 και τέταρτο. Σαρανταπέντε ακόμη λεπτά! Ο Τσάρλυ άκουσε τον αέρα που σπκώθηκε και το ψιθύρισμα από τα φύλλα του ψηλού δέντρου, που βρισκόταν πίσω από το σπιτάκι. Τα λεπτά περνούσαν αργά – αργά. Στις έντεκα έτριξε το κρεβάτι του Κοκκινομάλλη. Μέσα στο αμυδρό φεγγαρόφωτο, ο Τσάρλυ, είδε τον Κοκκινομάλλη να κατεβαίνει από το κρεβάτι του. Ο Τσάρλυ γλίστρησε κι αυτός από το κρεβάτι του. Μαζί, προχώρησαν μπουσουλώντας, προς την πόρτα. *(Αφαίρεσε Τσάρλυ 20, Κοκκινομάλλη 21. Αντικατέστησε Τσάρλυ και Κοκκινομάλλη που μπουσουλούν 40.)*

Ο Κοκκινομάλλης ακούμπησε το δάχτυλο στα χείλη του. «Σςςς!» ψιθύρισε απαλά σπρώχνοντας προσεκτικά την πόρτα. Εκείνη έτριξε για ένα δευτερόλεπτο, και μετά σταμάτησε. Ο Τσάρλυ ένιωθε την καρδιά του να χτυπά δυνατά έτοιμη να σπάσει.

(Αφαίρεσε διώροφα κρεβάτια 17. Τοποθέτησε φεγγάρι 41, Livingstone Lodge 42)

Το κρύο της νύχτας έκανε τον Τσάρλυ και τον Κοκκινομάλλη να τρέμουν καθώς φορούσαν μόνο τις πιτζάμες τους. Μπροστά τους, κάτω από το αχνό φως του φεγγαριού, φαινόταν η σιλουέτα από το σπιτάκι Livingstone. «Αυτό είναι,» είπε ο Κοκκινομάλλης. «Πρέπει να προχωρήσουμε χωρίς να κάνουμε κανένα θόρυβο.» Έκανε νόημα στον Τσάρλυ να τον ακολουθήσει. Όταν έφτασαν στη γωνία από το σπιτάκι Livingstone, στάθηκαν να πάρουν μια ανάσα.

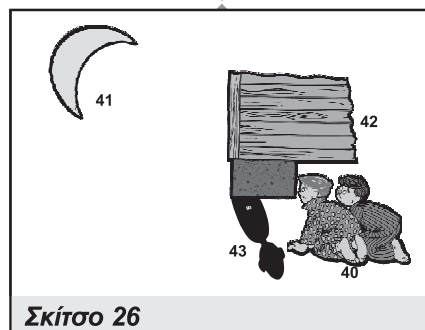
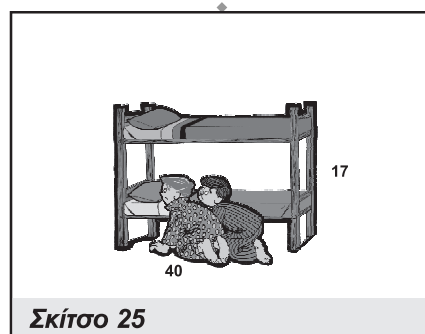
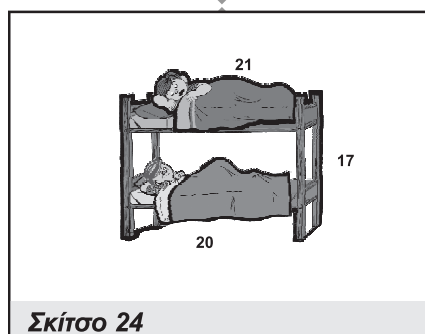
«Και τώρα τι κάνουμε;» ρώτησε ο Τσάρλυ.

«Θα προχωρήσουμε σιγά – σιγά γύρω από τη γωνία και θα φθάσουμε μπροστά στο σπιτάκι. Εσύ θα κρατάς την πόρτα ανοιχτή κι εγώ θα ψάχνω κρυφά τα πράγματα του Μάικ.»

«Ξέρεις ποιο είναι το κρεβάτι του Μάικ;» ρώτησε ο Τσάρλυ.

«Ναιεεε! Είναι ακριβώς δίπλα στην πόρτα. Έλα, πάμε!»

Μια κουκουβάγια ακούστηκε από μακριά και ο αέρας σφύριζε μέσα από τα φύλλα των δέντρων. Καθώς αυτός και ο Κοκκινομάλλης μπουσουλούσαν πλάι από το σπιτάκι, ο Τσάρλυ έτρεμε και τα δόντια του άρχισαν να χτυπάνε χωρίς να μπορεί να τα ελέγξει. Ήταν έτοιμοι να στρίψουν στη γωνία όταν μια μακριά σκιά φάνηκε να κινείται στο έδαφος μέσα στο σκοτάδι *(τοποθέτησε σκιά 43, στη γωνία του κυρίου.)* Ο Τσάρλυ έβαλε γρήγορα το χέρι του στο στόμα. Ένιωσε τον Κοκκινομάλλη να τρέμει. Ήταν πολύ αργά για να κρυφτούν!...

Εφαρμογή

Ο Τσάρλυ έπρεπε να μάθει πως ο Χριστός θέλει να δοξάζεται με τα λόγια του (πρόσθεσε 35), με τις πράξεις του (πρόσθεσε 36) και με τη λατρεία του (πρόσθεσε 37).

Δόξασαν σήμερα τα λόγια σου τον Χριστό; Δόξασαν οι πράξεις σου τον Χριστό; Δόξασε, η συμπεριφορά σου, τον Χριστό; Μπόρεσαν οι φίλοι σου να δουν πως αγαπάς το Θεό και το Λόγο Του με όλη σου την καρδιά;

Δεν μπορούμε ποτέ να δοξάσουμε το Χριστό αν πρώτα δεν Τον δεχτούμε σαν Κύριο στη ζωή μας. Έχεις προσκαλέσει το Γιο του Θεού να ζήσει μέσα σου;

35 **ΛΟΓΙΑ**

36 **ΠΡΑΞΕΙΣ**

37 **ΛΑΤΡΕΙΑ**

Σκίτσο 27